

3402

Anders Peter Mårtensson 1856 den 3 maj i Kristianopel.
nr 16.

Om någon ligger sjuk, och det kommer en liten fågel,
vem som helst utav småfåglarna, och sätter sig på rutan
och hackar - - dödsfall.

Ugglan, om hon kommer och sätter sig i närmaste trä
eller på taket, så är det förebud till dödsfall.

Om en korp kommer och flyger eller ett par, tre på en
gång och skriker, och de snurrar i luften, så väntar de
rov. De väntar livet av något kreatur. Det har jag sett här
på nr 16, då för de här och skrek och hade sig med så många
lea läten och ett par dar efter dog en ko. Det hände två
gångar, som jag vet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Tysor.

3402

I Söderåkra socken i Kalmar län hade jag varit vid Kvarnen Bruatorp. Det blev sent, och där vägen tog av uppåt byn, var en sväng på vägen och på var sin sida ett stort grushål. Rätt vad det var tvärstannade hästarna och började stryka bakåt. Jag reste mig på knä och slog till med tömmen. Hästarna reste sig och hoppade, så att frankärran lyftes. Och vid det de hoppade blåste det under styrstången. När de reste sig så såg jag en stor svart hund under styrstången. Jag blev mycket sjuk och kräkte galla och blod.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spökehund

4

3402

Göken flyttar på samma gång som sädesärlan och stenskvättan, och när de kommer på våarna, så kommer de i sällskap.

Tuppen ser spöken, när han gal om kvällarna.

För många år tillbaka då jag tjänte på Fågelmara herregård. En kväll vid den tiden som gunman skulle mjölka. Då var hönsen gångna in. Jag gick in i lagårn och när hon kom in, gol jag som en tuppe. Då sprang hon in och skrek: "Jag törs inte gå ut i lagårn, för den lee tuppen gal".

Mjölkaharar hade tomten. De pattade andras kor och bar till en mjölken.

Blåtunga
Lister
Korpen
1778 1929

Prof. Petter Hellgren
bor på Södra Söterströmen
född 1856 i Västmanland

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Göken

5

Tuppen ser
spöken.

3402

andra: En gång körde jag och en, som var hemma i Fågelmara -
högg ved. Jag körde ner ett lass. Sen när jag lassat det
- "Du kör åt marken, du kör inte hem". Han började skrat-
ta. "Kör var du vill, jag skall gå hem". När han hade kört
en bit så stannade han och lockades med mig. Jag följde
med honom. Jag kände inte något igen. När jag hade lagt
sista vedpinnen, slogs jag till marken, precis som om de
hade slagit benen av mig och svetten skvalade. Sen kände
jag igen allt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

*Uppmärksamhet vid
indläggning.*
6

3402

För flera år sen gick jag till Pukavik från Galleryda på predikan. När jag tillbaka och jag kom till Galleryd vägen vid Stensnäs, så stod där en stor ek. Rätt som det var skrek det till så lett ibland törnet, och det lät som om de hade haft löst i magen. När jag gått några steg, stod där en videbuske nere mot ån till. Det var så lugnt på kvällen, så jag kunde burit ett ljus. Rätt vad det var, tog det fatt i videbusken och rystade om den och blåste förfärligt. Hade jag brytt mig om det, hade jag blivit sjuk. Det är de onda makterna; hela luften är full av uselhet.

- På ett bondställe i Mossaryd nära Fågelmara. Jag låg ute i höet uppe på lagårslinan. En kväll började det regna så förfärligt. Så hade de en stor katt och den han var så kelen.

Jag gick opp på slynnnet och skulle lägga mig. Då låg där en katt. "Är det du, kisse, så maka dej". Men han flyttade sig inte. Så la jag mig på honom. Då gick han undan lite, lite i sänder. Så gick han ner mot gluggen och

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spökan

7

Spökan.

3402

för varenda steg katten tog, skakade hela lagårn. När han kom till gluggen, så slog han ett slag i väggen, så att hela lagårn skakade. Så började åskan köra och sköt ner i en ek utanför. Där var naturligtvis katten.

Om det var Hornpelle, vet jag inte, men åtminstone var det en av hans disciplar, och de är inte bättre de.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

3402

Förvillad har jag blett ett par gånger.

Första gången var jag i herregårdsmarken i Fågelmara och skulle hämta ved. Jag gick och tittade där. Det var märkvärdigt, att inte pojkarna kommer. Rätt vad det var så bultade det i stenarna. Jag trodde det var pojkarna och sprang för att få tag i dem. Rätt vad det var skrattade det till, så det ekade. Jag gick ner mot kärret och satte mig vid granen och satt där en halv timme. Sen surrade det runt och så kände jag allt igen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
9

3402

Skogsnuvan, vacker och ihålig i ryggen. Hon behöver ingen make, de reder sig själva. Onda makter klara sig nog. Hennes make kallas enligt sägnen Holte. Det enda hon vill är att fördärva människor. Det sinnet ha de allihop.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

3402

Jag hörde en gång inne på Öland. Det var en fördräng. Vi kom mot varandra och körde: "Kommer du till mig? Jag skall låta porten var öppen. Där står en stege till höger och där hittar du oss". Så gick jag dit, till slynnnet, senare på kvällen. "Sover ni?" sade jag. De andra två sov. Rätt som det var öppnades portarna och jag hörde de körde. "Va i allan tider är detta?" - "Tig!" sade han. Gå inte bort och titta.

Morgonen efter: "Hade du gått till gluggen, så hade du fått dig en sittop".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spöken

11

3402

Stralsborgsvisan.

I Stralsborg där bodde en adelsman så rik
Ja, uppå silver och på penningar fanns honom ingen lik.
Han hade blott en dotter, så dägelig och skön
en sjöman har hon älskat av allt hjärta till sin lön.

" VISA FRÅN KRISTIANOPEL " *Nya Nyheter*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

3402

Om ett mord.

Fly du livets mörka strimma
och försvinn i glömskans natt
snart syns nådasolen glimma
i mitt öga mera matt.

Girigheten brottets frände
manande invid mig stod
och en avgrundstanke sände
i mitt bröst att gjuta blod.

" VISA FRÅN KRISTIANOPEL " *hija hysom anrika*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—•—
13

3402

Jag blickar in på en kyrkogård
där står en grav och en minnesvård
och invid graven en flicka står
en blomsterkrans pryder hennes hår.

Vid graven syns hon med tårfylld blick
en suck ifrån hennes hjärta gick
och invid graven hon dignar ner
och tyst en bön hon till himlen ber.

O, Hjalmar, Hjalmar, du skilts från mig
Ack, kunde jag träffa dig,
ty ingen glädje jag finner mer
men snart, ack, snart jag dig återser.

Belyst av stjärnornas milda glans
din grav jag pryder med denna krans
den har jag burit uti mitt hår
till minne av våra ungdomsår.

"VISA FRÅN KRISTIANOPEL" *Stjer Högernansen*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

3402

VISA FRÅN KRISTIANOPEL

Där satt två kämpar en sommarkväll
uti sin boning i Nordens käll
stallbröder vore de, föga rädda
i järn och stål beständigt klädda.
Tra la la la la.

Och Grimberg hette en av dem
han grep om hornet med fingrar fem
han sad, jag vågar att för min flicka
det fulla hornet i botten dricka.
Tra la la la la.

Säg mig en flicka så skön och fager,
och henne genast till brud jag tager.

Stallbrodern svarade vännen då
om du på friarefärd vill gå
en mö jag känner, så skön bland alla
att henne vinna lär svårt sig falla.
Tra la la la la.

Hon vistas uppå sin faders gård
inom etthundra kämpars vård
"Dit vill jag rida", strax Grimberg skrek
Jag lockas alltid av bardalek.

*Melarsinge
Litters hd
Elleholmska.*

Uppf. Nith. Melarsinge 1929 **15**
Uppf. And. Peter Martinsson 9. 1856
i Kristianoipel.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3402

Och du skall hava den gångarn vita
som mest kan trava.
Tra la la la la.

Den ritten blev den ganska hård
och de framkommo till kungens gård
en bäck de sågo bland blomster flöda
det var ej vatten utan blodet röda.

Men posten han sönder stötte
och ingen väktare honom mötte

Mot dörren lade han skuldran bred
så lås och regel de föllo ned
den bälde friaren sig inträngde
och åter dörren behändigt stängde.

Statt opp, min sköna, och var snar,
det dig må behaga,
att stövlarna av mig draga.

De stora ljusa kapporna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16